

ЗАВИЧАЈНО ДРУШТВО „БОРБЕ ВОЛНОВИЋ“ У ИНЂИЈИ

ОРГАНИЗУЈЕ

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ
за средњошколце и студенте

ПЕТАК, 15. 5. 2026. од 12 часова – квалификације за финале

СУБОТА, 16. 5. 2026. од 12 часова – ФИНАЛЕ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА „Др ЂОРЂЕ НАТОШЕВИЋ“ ИНЂИЈА

ПОЗИВ ЗА

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ 2026

за средњошколце и студенте

Завичајно друштво “Ђорђе Војновић” организује осмо по реду ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ за средњошколце и студенте Србије.

На смотри рецитатора учествују:

- кандидати средњег узраста- средње школе
- кандидати старијег узраста- студенти

Критеријуми по којима комисија прати и вреднује такмичаре садрже следеће елементе:

- избор песме примерен узрасту
- акцентуација и дикција
- мисаоно-емотивни доживљај
- природност, изражајност и сугестивност казивања
- минутажа

*** Рецитатори за оба узраста спремају по ДВЕ песме. Прва по свом избору, а друга задата. Првог дана такмичења, сви такмичари говоре ИЗБОРНЕ песме. На основу одлуке жирија биће одабрано 10 финалиста који другог дана говоре ЗАДАТЕ песме. Песме се интерпретирају на српском језику и напамет, а интерпретација за песму по избору може трајати минимум два, а максимум до четири минута.

***Такмичење ће бити одржано у Народној библиотеци „Др Ђорђе Натошевић“ у Инђији 15. и 16. маја 2026. године од 12 часова.

-ПЕТАК (15. мај)-КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА ФИНАЛЕ –рецитовање изборне песме и одабир 10 финалиста.

-СУБОТА (16. мај)-ФИНАЛЕ –рецитовање задате песме.

Пријаве за такмичење трају до 12. маја. Учесници могу бити узраста од 15 до 25 година.

Пријаве се врше електронским путем попуњавањем формулара који ћете затражити од координатора као и задате песме.

На такмичењу ће бити награђени најбољи рецитатори:

ПРВО МЕСТО – 12.000.00 динара

ДРУГО МЕСТО – 10.000.00 динара

ТРЕЋЕ МЕСТО – 8.000.00 динара

Пријаве као и информације затражити путем:

Маил-а: trecitatora@gmail.com

Бр.тел. 066/92-72-705 / Драган Гвозденовић, координатор манифестације

Инстаграм: [takmicenje_recitatora_in](#)

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ за средњошколце и студенте Србије у Инђији

Завичајно друштво „Ђорђе Војновић“ (у даљем тексту ОРГАНИЗАТОР) на основу Стручног упутства о организовању такмичења и смотри у рецитовању, на Скупштини одржаној 29. јануара 2026. године у Инђији, донела је

ПРАВИЛНИК

ТАКМИЧЕЊА У РЕЦИТОВАЊУ за средњошколце и студенте Србије

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Такмичење ученика и студената у рецитовању има за циљ да се код ученика и студената створи интерес за рецитовањем и лепим говором, као и развој личних склоности за књижевност и књижевно стваралаштво, те неговање интереса за говорно презентовање књижевне уметности.

Члан 2.

Право учешћа на такмичењу имају сви редовни и ванредни ученици и студенти из Републике Србије, а у годишњем раздобљу између 15. и 25. година.

Члан 3.

Школу/Факултет који учествују у такмичењу, могу представљати максимално 10 кандидата. Школа/Факултет учесник је дужан да благовремено пријави кандидате који ће се такмичити, са подацима који се траже у пријави за такмичење.

ІІ ОРГАНИЗАЦИЈА ТАКМИЧЕЊА

Члан 4.

Организатор такмичења је Завичајно друштво „Ђорђе Војновић“. Предлог датума такмичења одређује организатор.

Члан 5.

Путне трошкове, исхране и остале трошкове такмичара и њихових пратилаца сnose сами такмичари. **Организатор обезбеђује смештај за 10 финалиста.** Организатор не сноси одговорност за евентуалне повреде учесника. Фотографије са такмичења, организатор задржава право публикације на CD, DVD издањима и интернету.

Члан 6.

Организатор је дужан да **најкасније месец дана пре датума одржавања такмичења** писмено обавести школе и факултете о програму такмичења и достави им:

- датум, време и место одржавања такмичења
- задате песме

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ за средњошколце и студенте Србије у Инђији

- рок за пријаву
- такмичарску пријаву/образац за пријаву такмичара
- Правилник Смотре

III ПРОПОЗИЦИЈЕ ТАКМИЧЕЊА

Члан 7.

Учесници наступају по редоследу који одреди организатор такмичења.

Члан 8.

Учесници се такмиче у **једној** категорији са обавезним казивањем изборне и задате песме. Сваки пријављени кандидат првог дана/елиминациони круг/ такмичења казује изборну песму. У финале другог дана пролази 10 најбољих, а по одлуци стручног жирија. Другог дана/финале/, финалисти говоре задате песме.

Члан 9.

Изборна песма може трајати **минимално два, а максимално четири минута**. Поштовање ове пропозиције контролише члан стручне комисије. Организатор саставља списак задатих песама, прослеђује их школама и факултетима, а учесници бирају једну од задатих по жељи.

Члан 10.

Изборна песма не сме на било који начин позивати на националну, верску, расну, полну, политичку или било коју другу дискриминацију. Такође, ауторска песма не сме дискриминисати поменуто. Учесник чија песма не буде у складу са ставом 1. овог члана, биће дисквалификован.

Члан 11.

На такмичењу се **не могу** користити звучна помагала (микрофони, појачала и сл.)

Није дозвољено рецитовати једну песму од стране два такмичара (дует), а наступ да се рачуна као једно.

Интерпретација рецитације је на српском језику

Песма која се казује мора бити књижевно дело или ауторско, а не дело естрадних уметника.

Члан 12.

Такмичар који осваја два пута заредом (две године заредом) прву награду, **нема** право даље пријаве на такмичење.

IV ОЦЕЊИВАЊЕ И РАНГИРАЊЕ

Члан 13.

Чланове комисије, односно стручног жирија поставља организатор такмичења из редова компетентних глумаца, песника, писаца, наставника српског језика, редитеља, лингвиста и особа које имају професионални статус из датих сфера.

Критеријуми по којима комисија прати и вреднује такмичаре садрже следеће елементе:

- избор песме примерен узрасту;
- акцентуацију и дикцију;
- мисаоно-емотивни доживљај;
- природност, изражајност и сугестивност казивања;
- минутажа.

Такмичари се рангирају према броју освојених бодова који се добија као средња оцена свих оцена чланова жирија који учествују у оцењивању.

Број чланова жирија је непаран број.

Већина односи одлуку.

Уколико два или више такмичара има исту оцену, пласман утврђује жири.

Награде и похвале се додељују на основу следећих критеријума:

- Прва награда се додељује такмичару који освоји максималних 15 бодова, односно минималних 14 бодова.
- Друга награда се додељује такмичару који освоји максималних 13 бодова, односно минималних 11 бодова.
- Трећа награда се додељује такмичару који освоји максималних 10 бодова, односно минималних 8 бодова.
- Похвала се додељује за четврто и пето место, односно такмичарима који освоје испод 8 бодова.

Организатор задржава право у ком облику жели доделити награде.

Члан 14.

За регуларност такмичења одговорни су: организатор такмичења, координатор такмичења и чланови комисије.

Члан 15.

Диплома награђених и похваљених такмичара садржи следеће податке:

- Име и презиме такмичара;
- Податке о награди и дисциплини;
- Потпис и печат Председника организације.

Члан 16.

Пријавом на такмичење рецитатора Србије, кандидат прихвата услове обухваћене Правилником.

Члан 17.

Жалба на регуларност такмичења може се уложити УО УДРУЖЕЊА, у року од 1 (један) дан по објављивању коначне ранг листе. Жалбу улаже школа/факултет или ментор такмичара. УО УДРУЖЕЊА решава жалбу у року од 5 (пет) дана по пријему жалбе.

Члан 18.

Правилник ступа на снагу непосредно по усвајању.

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ за средњошколце и студенте Србије у Инђији

ЖАЛБА НАСТАВНИКА/МЕНТОРА	
Назив школе/факултета	
Место	
Датум/време улагања жалбе	
Ученик/студент	
Наставник	
ТЕКСТ ЖАЛБЕ	
ОДГОВОР НА ЖАЛБУ	
Број бодова пре жалбе	
Број бодова после жалбе	
Датум/време одговора	
Потпис председника комисије	

У Инђији,
29. 1. 2026.

Председник Завичајног друштва „Ђорђе Војновић“

ПРОДАЈУ МИ ДЕДОВИНУ
Звонко Михаиловић

Чујем да ми распродајеш дедовину,
И оно парче земље костима омеђену,
Цркву и црквену имовину,
И бунар и воду расхлађену.

И житна поља, што ме хлебом хране,
Планину, реку, стадо и опанке,
Иконе што ме од зла бране,
И сунцем окупане пропланке.

Чујем да ми продајеш светиње,
Метохијска брда и косовску равницу,
Пећки трон, Зочиште, Дечане,
Љевишку, Архангеле, Грачаницу...

Причају да си тапију оверио,
На колевку српске постојбине,
Да си ми децу убицама поверио
Да о њима убица брине.

И све баш као да је твоје,
Као коцкар кад губи очевину,
Поклањаш моје,
Мој праг и моју дедовину.

Кажу имаш план,
Да планове у белом свету кројиш,
Чујем да ми продајеш Газиместан,
Да се Лазареве клетве не бојиш.

Тражиш да пристанем и предам тапију,
Да благословим што си наумио,
Да спасим тебе и твоју братију,
Од оних којима си моје понудио.
Не дам!!! Не дам!!! Не дам!

Нека ме убију и кости посаде,
Крај огњишта, где ми се прадеда родио,
Они којима продајеш моје ливаде,
И они са којима си продају водио,
Нек' зна српство да је српкиња родила плод
Који је продао српски род.

ПИСМО УМРЛОМ ОЦУ Михајло Ћуповић

Поштовани и вољени оче.
Ево, испијам срџбом испуњену боцу,
док се полако гасе светла сеоца...
О, боже, да ли је ико писао умрлом оцу?
Ја морам. Уосталом мало је ко имао таквог оца.
Имам много да ти пишем.
Ја ћу покушати што краће.
Пишем ти у вези твојих синова,
у ствари у вези мене и моје браће.
Памтим онај празнични дан,
када смо за једну трпезу сели,
а још лечили ране из рата.
Онда смо се дубоко клели
да имање нико не сме да дели,
јер брат не може живети без брата.
Ех, кад се сетим: једно имање,
једна бразда, дугачка, бескрајна.
Па једно жито, једно брање, једна жеља
а ниједна тајна.
Пролеће дође, небо се пенуша,
ми већ мислимо на дане летње,
и ко ће боље и више се истаћи.
Било је и онда туча и суша,
било је претње
и понеко са стране да звоца...
Ко шта може нераздвојној браћи
на имању свога оца.
Због тога ти сада и пишем.
На твоје савете мислимо све ређе.
Сваки брат прича своје приче,
удари међе,
а из међа, зна се, ограда ниче.
Знаш ону велику њиву?
Ја је сву житом позлатио.
Не бих радо дао ни за два ата.
Да ми помогне, зовем брата.
Замисли оче, он ми све то наплатио,
не знам да ли си ме схватио?
Е, то ми по души копа,
и гризе, гризе као црв...
Не могу више да ти пишем
и у груди да се лупам.
Ево, одмах из ових стопа
све ћу међе да почупам...
Браћа смо, мајку му, једна смо крв!

Писмо учитељу Добрица Ерић

Драги господине Учитељу, не знам
да ли си на овом или оном свету
твоја реч је за мене била као сезам
којим се отварају градине у цвету.

Научио си ме да пишем и читам
да поштујем родитеље и све старе људе
да не будем лењ, горд, лукав и дволичан
да је злато сваки грумен родне груде.

Ти си нас учио, благ и тих ко дашак
поветарца што нам је ћарлијао вазда
да је боље бити поштен сиромашак
него непоштен богаташ и газда.

Научио си ме да волим заставу
јуначке песме, Светосавску химну
да је много боље изгубити главу
него душу и образ, него Отаџбину.

Послушао сам Те, драги Учитељу
нисам ни лењ, ни горд, не марим за власт
највише на свету волим своју Земљу
ал то ми сад, изгледа, не служи на част.

Не важе више приче о поштењу
и правди, чак ни за многе Православце
ништа више није по Твоме учењу
па ми се чини да стојим наглавце.

Стари људи дворе децу и унуке
лењост је врлина, а поштен рад порок
властољупци ничу свуда ко печурке
и сваки је нови спаситељ и пророк.

Једни нас куде, а други нас хвале
трећи нас успављују шареним лажама
пети нашу заставу цепају и пале
а туђе им се вију над главама.

Гледам, Учитељу, и слушам у чуду
место да је љубе као колач славски

дали би за грумен злата родну груду
а за мало власти – и Храм Светосавски!

Дали би косовске кости и божуре
шумадијске воћњаке, Хомољске планине
војвођанске житнице и рашке клисуре
крајине и њине кржаве хаљине!

Дали би стару ајдучицу и тројеручицу
Мораву и њено здравље Поморавље
Мачванско блато, борско сребро и злато
песму петлова и Ружу ветрова!

Златиборско зеленило, подунавску плавет
снежни Копаоник, жупске винограде
Студеничку ризницу, господство и памет
Авалу и авај, тебе, црни Бели Граде!

Дали би села и вароши, реке и Језера
и све наше светиње над којима брује
звона у којима нам је презимила вера
у Бога који све види и чује.

Види ваљда и мене: гурам шездесет и шесту
и полако се повлачим из боја
нисам успео да спасем планету
што лебди у магли нашег неспокоја-

Па сад, разбарушен као храст на ветру
расипам суво лишће речи с грана
и лутам и певам, усамљен у свету
као црна овца или бела врана...

Драги Учитељу, Твоје лице строго
блажи ме у ово предвечерје рано
јер Твој наук мени ипак значи много
и ја сам Ти зато захвалан бескрајно

Збогом, господине Учитељу, збогом!